

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Fe pošti prejemana velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemana velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trispodna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 15.

V Ljubljani, v ponedeljek 20. januarija 1890.

Letnik XVIII.

Skrajna predrznost.

Porotno sodišče v Vadovcih odkriva marsikaj, kar javno dokazuje, kam zavede človeka pohlep po denarji, grdo oderuštvo. Da so prvi oderuhi pri nas v Avstriji židje, tega nam pač ni treba posebej zatrjevati, kajti obravnava dotičnega sodišča to sama žalostno dokazuje. O tej zadevi čitamo v nekem češkem listu:

„Velikanske porotne obravnave v Vadovcih v Galiciji, naperjene proti številnim koristolovnim agentom, katerih namen je bil, siliti ljudi k izselitvi v Ameriko, razkrivajo pred celim svetom ono brezbožno postopanje trgovcev z ljudmi, kateri so delali gališke in severno-ogerske kraje nevarne. To je poseben sodnijski slučaj, takó da obrača cela Evropa svoje oči na to sodišče, pričakovaje obsodbe malopridnežev v najširjem pomenu te besede. Zatoženci domujejo večinoma v Osvetimu (poljski Oswiecim), skoro sami židje, kateri so osnovali med seboj neko društvo, čegar sili so morali ustrezati celó neka železniška družba in njeni uradniki. Nekateri teh prič so izpovedali, da so bili od ravnateljev tega društva zastrašeni, in so jih tožili celó pri njih predstojnikih, ako se niso hoteli ravnati po njih volji. Drugi pa, kateri so te ostudne ljudotržce poznali ter imeli sočutje z ubogimi žrtvami, trudili so se na vse načine, da bi izselnikom priporočali druge železniške proge, samo da bi jih zavarovali pred kremplji teh krvopijavk. Dotični ravnatelj pa so to hitro izvohali ter takošne konduktérje zatožili pri železniški družbi, da so bili ti obsojeni na denarno kazen, ali pa se jim je pogrozilo, da pridejo ob službo, ako si bodo še v bodoče kaj takega drznili. Da, jeden od zatoženih konduktérjev, oče številne družine, moral je celó glavnega ravnatelja Herza, ki je imel agenturo v Osvetimu, prositi odpuščanja,

kajti drugače bi ga bil podkupljeni komisar Ivanicki spodil iz službe. Tako je moralo železniško osebje biti ravnateljem celó na roke ter njihovo početje podpirati, vsled česar je sedaj tudi ono pozvano pred sodišče. Na podoben način so zlorabili zviti agentje tudi žandarmerijo za svoje namene ter podkupili njihovega vodjo, da je ukazal žandarjem, naj se ne vmešavajo v delokrog ravnateljev, tako da je izselniška črta bila odprta jedino čez mestice Osvetim. In ti žandarji, kakor sedaj pred sodiščem sami izpovedujejo, silili so izselnike, kateri so hoteli drugod potovati, iti čez Osvetim, da so jih potem ti agentje dobili v svoje kremplje. Tam so ljudotržci ravnali z ubogimi izselniki, kakor z zverino, vlačili jih iz vagonov za ovratnike, pa tudi za lase, bili jih ter kakor čredo živine gnali na osvetimski vlak. Konduktér, ki je nekoč grajal takošno ravnanje, bil je takoj obsojen na denarno kazen. Često so bili zapirani tudi popotniki, ki niti niso bili izselniki. V stanovanjih osvetimskih ravnateljev so ravnali z izselniki kakor z obsojenci na smrt. Zapirali so jih v temne kolarnice, iz katerih se niso smeli ganiti, dokler vlak ni bil pripravljen, potem pa so jih odirali pri plačevanju vožnje, tirjajoč od njih podvojno, celó potrojno ceno (svoto); da, odirali so jih do zadnjega groša, skratka: ravnali ž njimi, kakor z izgnanci. Vse to ravnanje prišlo je sedaj pred porotniki v javnost ter tudi nareja vsled tega ta sodnijska obravnava veliko kriča po svetu, in vsakdo si želi, da bi zatoženci bili strogo kaznovani. Vrhu tega je tudi videti, da je pri nižjem železniškem in drugem uradništvu v Galiciji treba temeljite poprave.“

Ker je torej dotično perilo umazano tako, da res bolj biti ne more; ker so se židje pri tem drznili na nekaj, na kar se ne drznejo še drugi zločinci, namreč zlorabiti železniško in redarsko

osebje, je pač soditi in pričakovati, da bodo ti oderuhi tudi krivici primerno strogo kaznovani. Potem se pač nikakor ni čuditi, da si takošni sinovi izraelovih otrók navaljujejo na sé jezo naroda, med kateri jih je nanese usoda. Gališki in češki židje so se začeli poslednji čas kaj radi glasiti k poljski in češki narodnosti, toda lepo narodnjaštvo to, ako je žid pri tem narodnjak samo zaradi tega, da potem dotični narod še lažje odira! In baš Galicija, Bukovina, Ogerska, pa tudi Češka, so s temi židi obilno prenapolnjene.

Naše dežele so sicer pred židi več ali manj varne, za kar smemo pač Bogu in previdnosti naših pradedov iz srca biti hvaležni. Dolžnost naša pa je, skrbeti, da se ne razširi tudi med nami židovski živelj, kajti oderuštva še itak med nami ne manjka. Naj bi torej nezaslišana predrznost napominanih oderuhov pripomogla nekoliko k temu, da se vpelejo najstrožje naredbe proti vsem brezbožnim oderuhom!

Vladimir Solovjev o Rusiji.

(Dalje.)

Na to večina izobraženih Rusov odgovarja, da bistvo in vsebina ruskega narodnega obstanka je cerkev in vera pravoslavna, v nasprotju z veroizpovedanji krščanskega zapada. „Circulus vitiosus“ povsem ni logičen. Cilj in namen pravoslavja je bil, vzgojiti ruski narod; a cilj in namen ruskega naroda je, pripadati k pravoslavni cerkvi. Zanikajoča, negativna osnova te cerkve, ki je navstala v Bizanciji ter od tod prišla v Rusijo, ta osnova, ki obstoji le iz jedne same reči: iz opozicije proti papeštvu, ne more biti duša in življenjedajna prvotina cerkve, torej tudi ni ideja ruskega naroda. Ali se mar prava cerkev in právo obstanka narodnega more osnovati na zametavanju „filioque“ in primata papeževega?

LISTEK.

Recept.

V teh dneh občne hripe, ko v našem mestu ni prizanesla skoro nijedni rodbini neiztrebljiva bolezen naroda našega „influenza“, kakor duhoviti in humoristični (?) prof. g. Florijan Hintner v poslednjem broji tukajšnjega nemškega pedagoškega (sic!) lista opisuje naš ljud, pravil mi je neki učenec Aeskulapov o neizmotljivem sredstvu, kako je moči priti v bolnišnico, in dasi porekó v pisarni stokrat, da ni prostora in je vse prenapolnjeno s hripavimi bolniki. Vrhu tega je zdaj po zimi v obče z bolniki in s starimi ljudmi težava. Marsikaka hčerka hoče svojo nadležno mater spraviti z doma — v bolnišnico. Po leti s starimi ljudmi že še gré; lahko greó na izprehod in si ogrevajo svoje otrple ude na toplem solnci. Kam pa po zimi ž njimi? — V bolnišnico? Upravni uradniki imajo tu tudi odprte oči.

Lenuh, postopač, vlačugar, ako nima po zimi kaj jesti, navlašč učini kako škodo, krađež ali pa zabavlja uradom, in — preskrbljen je! Bolehni revček pa, ako ni zánj prostora v bolnišnici, zgrudi se na ulici, ljudje privró in redar, ter ga spravijo tija, kamor si je priti želel in prosil.

„Jaz po zimi na Zabaják, ti v bolnišnico!“ s

temi besedami poslavljajo se te vrste ljudje, ko solnce tone po zimi za polhovgraškimi hribi.

Toda zdravniki v bolnišnici so običajno jako slabi kuharji. Marsikomu napišejo na tablico nad posteljo četrt porcije, a on bi snedel, če treba, celega vola. Veste li, kaka je ta četrt porcije? Prav za skomine!

Šiba podi deco iz pekla, glad pa špekulante iz bolnišnice. V tem oziru še najbolje to znajo zdravniki po vojaških bolnišnicah. Lekarna vojaškega zdravnika pozna povsem blizu 15 lekov, med kojimi krop, suhe črešplje in cmoki igrajo ulogo univerzalnih zdravil.

Zoper groznico propisujejo — misliš, dragi moj, da chinin? Kaj še! Poslušaj pogovor med zdravnikom in mrzličnim vojakom.

„Kako vam je?“ —

„Gospod doktor, mrazi me.“ —

„Pokrijte se.“

„Gospod doktor, razganja me vročina.“

„Pa se odgrnite!“

To je neizmotljivo sredstvo, katerega ni treba priporočati še posebej.

Zopet drugi obrazec iz vojaške bolnišnice, katerega mi je pred leti narisal poročnik prostovoljec. Bilo je v dobi bosansko-ercegovske okupacije in po bolnišnicah je ležalo vse polno bolnih vojakov.

Tedaj so pošiljali dobrotniki iz celega cesarstva ubogim bolnim vojakom na kupe daril, med kojimi je bila marsikaka dobra kapljica krepilnega vina

ljubeče slovenske matere za njenega sina na daljnem jugu.

Gospod „oberstabsarzt“ pokusi vino.

„To je izborno vino!“

„Superfein!“ dostavi predstojnik bolnišnice.

„Ni li malo premočno?“

„Da, zelo močno vino je to.“

„To-le vendar ne morejo piti naši bolniki?“

„Se vé, da ne.“

„Ugonobilo bi jih.“

„Da usmrtilo.“

„Tem zapišimo liter po 17 krajcarjev.“

„Prav, sicer jih pomeče s postelje.“

„To kapljo pa popijemo mi na njih zdravje.“

In tako se često dogaja, da ti vojaci ni vedó ne, komu imajo zahvaliti svoje zdravje. Oj, ti prečudni recepti! Zato jim pa bajé privoščiijo po bolnišnicah obilo sodove vode.

Ne vé, kaj je včasih neprijetnejše: izgubiti ali pozabiti. Tako sem čital nedavno veselo dogod-bico pod naslovom:

„Čuden recept.“

Ko je sedanji prevzvišeni kardinal Haynald iz Kaloče bival nekje na Solnograškem, pripetil se mu nekoč na njegovem potovanju, da se njegovemu tajniku takó posuši denarna listnica, da še troškov v gostilni poravnati nista mogla. Kaj početi? Bilo je po noči. Škofu bi živa duša ne bila verjela, da nima noveev. In vladika se vendar ne more poslu-

Ako je to forma obstanka cerkve, pa je njena organizacija slaba, kajti v takošnjem slučaju je vaša protestujoča strastvena opozicija dolžna pokazati in ustvariti drugo, boljše, toda tega niste mogli nikdar storiti. Ima li biti zlá teokratska monarhija papeštva? More li biti boljša konstitucijska vlada zborov? Torej zaradi tega niste proti velikim cerkvenim zborom katoliškim sklicali in ne zbrali nobenega svojega zbora. Zakaj nobeden vaš vshodni zbor ni odgovoril na tridentinski ali vatikanski zbor? Zakaj mu ni posvetil, popravil ga, niti osramotil? Zakaj vaša resnica molči takó pokorno, kadar to, kar nazivate blodnjo, govori takó javno in svečano? Torej straže vašega pravoslavja so kakor bojzljivi psi, ki le za plotom znajo lajati? Namesto da bi izpoklicali iz sebe organizacijo cerkve, sklicujete se na spomenike arheologične, katerim življenjskega značaja ne morete dati. Namesto tega splošnega zbora, katerega, kakor sami priznavate, niste zmožni sklicati, sklicujete se na stare v resnici splošne zbore iz časov pred razkolom. Čutite potrebo cerkvenega življenja, toda veste sami, da nimate k temu niti práva, niti zmožnosti. Smijali bi se sami sebi in smejal bi se svet, ako bi kateri izmed vas povedal, da sinoda petrograška, ali patrijarh carjigraški je glava in predstavitelj splošne cerkve. Iz tega izvirate dve logično mogoči alternativni in konsekvenčni, ali, — kakor verujejo nekatere verske ločinke v Rusiji, — da je cerkev izgubila božji duh in ljubezen in ga vže povsem ni na zemlji — ali pa priznati, da je splošna cerkev, oropana vladnih in predstavljajočih jo organov na vshodu, ohranila iste na zapadu.“

„Ti, kateri hoté omejiti pravo vero na jedini narod ruski, narediti iz te vere vsebino njegove narodnosti, a iz te narodnosti temelj vere, pozablja jo ali nalašč molčé o ogromni množici ruskega naroda, kateri uradno cerkev smatra za vlado antikrista. Staroverci v svoji temni in često divji veri imajo vendar jedno pravo čutilo in jedno zaslugo, ko protestujejo proti uradni cerkvi ter priznavajo resnico, da ona nima duhovne glave in duhovne vlade. Ako bi teh ne bilo, ako bi ves ruski narod slepo podlegel in slepo ubogal svojo hierarhijo, bilo bi res potrebno zdvojiti nad verskim čutilom in vestjó tega naroda in nad zmožnostjo njegovega verskega prerojenja. Toda razkol s svojim čutilom o potrebi boljše cerkve označuje samó sposobnost in zmožnost verskega prerojenja, katera sama od sebe ničesar ne premore in nič ne izdá, ako mu prvotina tega prerojenja ne bo dana po kateri drugi višji moči. Cerkev, o kateri sanjarijo, bila bi kakor nekaka ljudska demokratična občina, kakor je uradna cerkev jedna podrejenih uradov administracije. Kakó zopet ta pojmi svoje stališče in izpoveda svojo vero, naj priča nadškof moskovski Filaret, najučenejši in največjavniši, jedini veljak med bogoslovci te cerkve. On pravi, da „splošna cerkev obsega v sebi vse tiste, kateri verujejo, da je Sin božji človek postal.

ževati narodnih sredstev, ako ni moči poplačati v gostilni. Lahko bi se mislilo, da v tem tiči kaka sleparija. Toda škof Haynald ni bil v zadregi in strahopeten. Spomni se, da v mesteci biva znan lekarnar. Vsede se torej in napiše recept:

„Rp.

Notam austriacam Numero 1000

D. S.

Povžiti samo jeden dan.

Dr. Haynald.“

Lekarniški pomočnik, vzdramljen iz nočnega spanja, mane si oči in čita. Stika po vseh stekleničah, ogleduje jedno za drugo, — prebira seznam, — toda nikjer ni najti takega zdravila. Gre torej in zbudi svojega principala, koji, prečitavši ta recept, dá pomočniku: „To je popolnoma neobičajno zdravilo in je moram pripraviti sam; vlezite se nazaj v postelj.“ Lekarnar vzame iz predala tisočak, zgne ga lepo in vloži v lično škatuljico; navrhu in ob stranéh prilepi nekoliko malih suhih pečatkov ter pošlje lek, rekoč, ko bi medicina takoj ne pomogla, pripravljen je vsak čas ponavljati ta zametek. Pomagal je.

Slovenci vedno nekaj izgubljamo. Minolo leto izgubili smo bili svojo slogo za nekaj časa, vsled tega pa tudi spoštovanje pri naših pobratimih; gledimo, da ne izgubimo z ozirom na sedanje češkonemško poravnanje svojih glav. Zato pa tudi Nemci najdejo na svojih potovanjih po svetu vedno kaj

K tej temeljni in božji veri družijo se pri njih vendar razni človeški in napačni pojmovi. Nauk vshodne cerkve je izmed vseh najčistejši, je skoro jedino čist; ali ker baš to mislijo o sebi vsa druga krščanska veroizpovedanja, torej naj sam Bog sodi, katero iz njih ima prav“. Ta pravoslavni škof primerjal je splošno cerkev z balvanom (malikom), katerega je videl Daniel. „Zlata glava, to ima biti prvotna cerkev; srebrne prsi in roké, to je čast upostavljenja in razširjanja cerkve; bakreni želodec, to je cerkev izobiljna, dóba velikih očetov in doktorjev, a konečno glinaste roké, to je cerkev razdeljena in razklana.“ Ako bi se to primerjanje smatralo za pravo, pa bi bilo potrebno jenjati verovati v nezmotljivost in večnost cerkve, kakor ji je to Bog obljubil. Toda za rusko cerkev pripada ta prisposoba kaj izborna! Glina in železo, sila in brezmoč, spojena v jedno umetno maso ter čakajoča samó prvega udarca, da bi se razsula v prah, to je zvesta in dovršena slika naše uradne cerkve.“

(Dalje slédi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 20. januarija.

Notranje dežele.

Tržaška trgovinska zbornica je dné 17. t. m. sklenila, odposlati trgovinskemu ministerstvu poročilo o nevarnostih, ki preté trgovini tržaškega mesta z ozirom na tekmovanje severnih pristanišč, št.-gothardske železnice in obmorskih mest Benetk, Genove in Reke. Pred vsem, pravi poročilo, bo treba nemudoma zgraditi železnico med Divačo in Loko.

Spravne obravnave. Splošno priznavajo, da je konferencija tudi gledé jezikovnega vprašanja doseglja sporazumljenje; Taafejev trud ni bil zastoj. To posebno poluradni listi tudi sklepajo iz okoliščine, da so češki Nemci odložili topliški strankini shod.

Češki deželni zbor se bo baje v sredo ali v četrtek zopet za nekaj dni sešel. Pravijo, da so Nemci konečnoveljavno sklenili, zopet vstopiti v deželno zbornico, toda še le v jesenskem zasejanji.

Vnanje države.

Črnogora. Vsled znane carjeve napitnice o „edinem prijatelju“, pričeli so naši črnogorski sosede jako visoko letati. Vladno glasilo „Glas Črnogorca“ pravi v svoji zadnji številki naravnost, da se bo ves srbski narod iz svoje dosedanje raztrešenosti preporočil k politični složnosti in neodvisnosti. Ta panslavistiška izjava je tako jasna, kakor bolj biti ne more.

Srbski pooblaščenec Stefanović je zopet odpotoval v Sofijo, da z nova pričné obravnave zaradi srbsko-bolgarske trgovinske pogodbe.

Bolgarija. O ruski okupacijski odškodnini so še-le sedaj prišle jako čudne reči na dan. Kakor poroča „Bulgarija“, zahtevala je Rusija odškodnino tudi za vzhodno Rumelijo; Bolgarija se je zaradi tega obrnila v Carjigrad, od koder je došel odgovor, da bo Rusija dobila troške povrnene, ako položi račune o bolgarskih dohodkih, katere so po-

novega. Minolo leto, kakor je bilo čitati v novinah, našli so v nemškem svojem morji i nemške slavnike, koji so bajé mnogo boljši, nego švedski. O kaka pridobitev! Izbornen recept zoper mačkovino. S kakim ponosnim čutstvom bodo odslej léčili „Carniolae“-burši svoje mačkovine z nemškim slanimkom. Mi Slovenci nismo tako srečni, radi tega tudi ne smemo dičiti svojih predragih glav z divnimi „mački“, da nam ne prouzročijo v njih revolucije. Za svojo neizmotljivost imajo Nemci recept v svojem Falbu, ki prorokuje vse živeljne prevrate na las vestno in natanko. Zadnji „kritiški“ dan, in sicer prve vrste v tem mesecu nastati ima 20. dan januarija, to je danes. Toda varal se je mož iz zelene Štirske. Dočim so bili poslednji meseci minolega leta za nas Slovence „kritiški dnevi“, je Falb prorokoval, da dné 22. decembra nastanejo še „kritičnejši“. Mislim, da ne treba za to mnogo proroškega duba, da bi ne vedel vsak človek pri nas, da je koncem decembra vselej najbolj kritiško, in to temveč, ker so naši uradniki morali kupovati nove uniforme. Mislim, da bode leto 1890 zánje zeló kritiško. Trebalo bi vendar zopet enkrat popraviti koledar tako, da bi izginil iz njega zadnji dan vsakega meseca. To bi bilo jako praktično. Mnogo bi teh kritiških dnij zginilo v življenji. Slovencem pa ne minevajo „kritiški dnevi“; žal, med narodom našim trajajo že mnogo, mnogo let! A. S.

birali ruski uradniki. Napominani list dostavlja, da si je Dondukov-Korzkov dal nakazati jeden milijon rubljev in da je on sam mej Ruse razdelil več milijonov. Bolgarska vlada ima baje za vse te trditve pismene dokaze.

Rusija. Pred kratkim še so se ruski listi pritoževali, da poljski katoličanje s svojim političnim (to je prekatoliškim) postopanjem ustvarjajo razmere, katere je hotela pogodba mej kurijo in Rusijo odstraniti. Seveda po stari navadi — volk je ovcí vodo skalil, ker jo je hotel na vsak način požreti. Ko se javno mnenje takó bavi s preganjanimi katoličani, vlada ne počiva, marveč odločno napreduje po stari in priljubljeni poti. Izdala je v najnovejšem času ukaz, da morajo iz versko-političnih razlogov prenehati vse katoliške župnije ob zapadni meji. Kijevski generalni gubernator je dotični ukaz žitomirskemu škofu že naznanil. Najlepše pri vsem tem je hinavščina, s katero Rusija pošilja pooblaščenca v Rim, naj sklenejo z Vatikanom spravno pogodbo gledé škofov in sploh katoliške cerkve.

Prottsuženjski shod se je danes v Bruslji zopet sešel. Kakor znano, pretrgal je obravnave o uvažanju orožja v dotične afriške pokrajine. Angleška pooblaščenca sta hipoma odpotovala, ker so jima manjkala navodila. Druga točka, ki ovira sporazumljenje, je pravica gledé pregledovanja ladij, kateri se ustavljate poleg Francije tudi Rusija in Turčija. Dotičnim državam manjka pravi krščanski duh, kajti le takó je mogoče, da delajo zapreke najplemenitejšemu človekoljubnemu podjetju.

Francija. Konservativci bodo vložili predlog, po katerem bodo imeli kandidatje pravico, sodelovati v volilni komisiji ter podpisavati dotično listino. Slednja bo deset dni javno na ogled. Kakor znano, zlorabili so republikanci dotične določbe jako očitno, takó da podpira ta predlog tudi veliko poštenih republikancev. — Vlada namerava za poplačanje tekočih dolgov vsprejeti novo posojilo 1200 do 1500 milijonov. To posojilo bo poplačala iz večjih dohodkov pri davku od sladkorja, kateri bo odslej pobirala od surovih snovij (repe, pese itd.) ter takó dosegla za dve petini večje dohodke; pravijo, da na leto za sto milijonov frankov več.

Italija. Crispiju je pričel lačni delavec v Rimu že preglavico delati. Ministerski predsednik je naročil prefektom, naj ne pusté, da bi v Rim dohajali novi delavci. Redarstvo je meseca decembra nad 3000 delavcev poslalo iz večnega mesta domov, ker niso imeli zasluzka. Ker je kvestor izjavil, da z dosedanjim številom redarjev ne more jamčiti za mir in red, sklenili so, da bodo pomnožili redarje. Za nove redarje imajo denar, za lačnega delavca pa ne — to so liberalci.

Portugal. Razburjenost zoper Anglijo narašča od dne do dne. Pripetilo se je že več protiangleških izjav po cestah in v glediščih. Večina lisabonskih tvrdk je pretrgala zvezo s svojimi dosedanjimi trgovinskimi prijatelji. Agitacija ne miruje niti po noči niti po dnevu, in sicer ne samo v Lisabonu, marveč v vseh večjih mestih, posebno v Oportu in Coimbra. Listi pripovedujejo, da je zadnji teden k republikanskim društvom pristopilo nad 20.000 novih članov.

Izvirni dopisi.

Iz Ribnice na Pohorju, 17. januarija. (Gmotni dobiček pa moralna škoda.) „Kjer postavijo Bogu cerkev, tam ima navadno tudi črt kapelico.“ Resnica tega pregovora pokazala se je zadnje dni tudi pri nas skoro v preobilnej meri. Poročal sem vam že o sv. misijonu in vspehih tega misijona, toda danes imam Vam poročati o posledicah, kakoršne so sedaj pri nekaterih pri nas nastale.

Ribnica leži na severnem Pohorju ter sega malone od Drave prav do Velike kópe, znane po svojem razgledu. Razdeljena nekaj v četiri, spojila se je poslednji čas v dve občini „Janževvrh-Arlico“, pa „Hudikot-Ribnico“, kateri si niste v zvezi po geologiških tleh, kajti znani pohorski marmelj, katerega je v Hudemkótu povsod obilno, bi pač v Janževemvrhu zastoj iskali. Priznati moramo, da dobiva ta marmelj pri tujeih čedalje več veljave, kajti doslej imamo tú že tri kamnolome, katerim se bo v kratkem pridružil še četrti. Lastniki kamnolomov so većinoma podjetniki v Gradcu, med katerimi je zaslovela po svoji neprijaznosti do nas Slovencev zlasti tvrdka „Gebrüder Grein“. Kmetje, ki imajo takošno kamenje, dobé za-nj navadno lepe svote denarja. Takó je jeden dobil 1100 glđ., drugi celih 5000 glđ., treji pa dobiva vsakoletno po 50, ali še več goldinarjev. Kamenje odvažajo k železnici na postajo Brezno; ker pa je takošnjega skalovja dosti tudi ob Vuherškem potoku, nadejajo se kmetje, da bodo kupei tudi za njihovim kamenjem jeli povpraševati, katero se bo potem odvažalo na Vuherje. Izdeluje pa se vse, kar se sploh iz marmeljna dá narediti, kot: stebri, podboji, nagrobni križi ali njim podstave; naš marmelj ima tudi čast, da služi kot podnožje spomeniku cesarja Jožefa v Ptuj. Vendar največ se izdeluje kamenja za tlak, posebno pa za

mesta Gradec, Zagreb itd. Ker je denar za skalovje skoraj res kakor najden, imajo dotični kmetje, ki ga prodajo, od tega lep gmoten dobiček, toda ima pa ves kraj od tega še dosti večjo moralno škodo!

Kako je to mogoče? Lastniki teh kamnolomov prignali so le-sem dokaj tujih delavcev, zlasti Nemcev in Italijanov. So pa to večinoma delavci, kateri so že davno pozabili, kaj zahteva od človeka sveta vera in cerkev. Koliko pohujšanja, preprirov in pretepov so že napravili! O škodi, provzročeni narodnosti, niti ne govorim. Ker so se tem delavcem pridružili zadnji čas še domači delavci ter se tudi za silo izučili kamnoseštva, bilo bi to sicer hvalevredno, ako bi škoda, ki jo s tem trpé, ravna se po vzgledu tujcev, ne bila še znatno večja, nego je tam prisluženi zaslužek. Ni čuda torej, da je življenje v teh kamnolomih pravo pohujševališče, prava brezverska šola, kjer se ljudje naučé: ne bati se ni Boga niti črta. Lahko si je torej misliti, da je takošno družbo tukaj v Ribnici osnovani sv. misijon kaj neugodno dirnol.

Vkljub temu, da se je priredila za té „Nemce“ nemška pridiga; vkljub temu, da so župniki nalašč poslali tem tujcem izpovednih listkov na njih dom, vendar so mnogi pri tem sv. opravilu popolnoma izostali, hoteč še na dalje živeti „po svoje“. Ko so torej na novega leta dan „po svoje“ po vasi razgrajali, sta se naša dušna pastirja prihodnjo nedeljo o tem bridko pritožila. Toda ta pritožba je bila ogenj v streho. Kmalu na to so dobili namreč č. g. župnik pismo, v katerem jim nekdo ne podpisan naznanja, kakó so se ti delavci v kamnosekih zagrozili g. župniku in g. kapelanu.

Da bi svojo namero tudi izvršili, tega sicer ni misliti; toda dosti žalostno je, da moramo konstatovati njih predrznost. Ker leže kamnolomi blizo steklarne, v kateri so delavci svojim nemškim tovarišem gledé verskih zadev pač pravi bratje, je sicer lahko mogoče, da računajo ti drznejši na obilno pristašev, ki jim bodo pomagali hudobne naklepe izvršiti. Zato pa je nas ostalih župljanov vroča želja, da posegne po takošnih nepubnežih in javnemu redu nevarnih ljudih tudi gosposka ter takó č. g. župniku zmanjša provzročeno žalost, katere si pač od takošnih malopridnežev nikakor niso zaslužili.

Od Vojnika, 16. jan. (Et meminissee juvat.) Povodom smrti celjskega opata je pisalec teh vrstic danes pogledal v imenik duhovnikov za leto 1849,*) ko je sedanji pokojnik kapelanoval v Celji. Izmed 29 duhovnikov, ki so tistokrat bivali v dekanovini, živi jih še šestero. To so p. n. gospodje: Orožen, vikarij fare mestne, sedaj infulovani stolni dekan v Mariboru; Mikuš, kapelan pri fari v mestu, danes nadžupnik in dekan v Konjicah; Rožanec, kapelan v Žalcu, častni kanonik in dekan v Mariboru; Ulaga, deficitent v Žalcu, župnikuje pri sv. Vidu blizo Ponikve; Jeretin, kapelan na Teharji, sedaj župnik ravnotam; Gajšek, kapelan v Galiciji (Kaličeje), danes dekan na Dobrni.

Po ostalih dekanovinah. Izmed 19 gospodov, ki so v rečenem letu bivali v področji dekanovine Staritrq, danes živita Altmann in Globočnik, dalje: Kozje (izmed 24) samo Jarič, Braslovča (18) Kosar in Koren, Konjice (24) Bosina in Zabukovšek, Šmarje (24) 1, sedaj tamošnji dekan Ivanec, Novacerkev (18) Naprodnik in Vozu, Gornjigrad (28) 0, Rogatec (16) Ferme, Skale (13) Sevnik, Vozenica (8) 0, Laško (13) Kopriva, Videm (33) Ferenčak, Kleine in Matob, Slovenjabisrica (20) Fröhlich in Premož. Izmed onodobnih župnikov še živita dva, namreč p. n. gospoda: župnik-biseromašnik Globočnik pri sv. Juriji v Savinskeji dolini, on je v službi še danes, tistokrat je pa župnikoval v Slovenjigradu; a Družkovič, bivši župnik v Slovenjibistrici in rečenega leta že administrator dekanovine, živi sedaj izven dušno-pastirske službe. Drugi gospodje bili so: dva deficitenta (prelat Kosar, župnik Ulaga), ostali pa kapelani.

V štirih tečajih bogoslovja bilo je (v Celovcu lavantinskih) bogoslovcev 13 + 13 + 9 + 15 = 50. Izmed onih v četrtem tečaju (Sv. Andrej) sta sedaj župnika gg. Žehelj in Mastnak (in izven službe župnik Rotnik), ostali so se preselili v večnost, med njimi profesor Francelj v Varašdinu in župnik Križan, a Črnovšek je nedavno stopil v pokoj kakor dosluženi uradnik. Iz tretjega letnika danes v dušeskrbji delujejo gg.: Jarič, Jeriša, Par, Cenc, med umrlimi je pesnik Urban. V drugem tečaju bili so gg.: Arzenšek, prof. dr. Žagar, dekan Šribar, župnika Vrečko

(Ponikva) in Selič, med 4 pokojniki je dekan Trafenik. Izmed 15 tovarišev v prvem letu danes v vinogradu Gospodovem delujejo gg.: kanonik Jeraj, Klančnik, Pintar; med onimi, ki so šli po plačilo, nahajata se kanonik Kovačić in dr. Ulaga.

Če pogledaš v najnovejši imenik duhovnikov, našel bodeš v istem ime 1 biseromašnika, 14 zlatomašnikov, v obče po „kanoničneji starosti“ skupaj 69 gospodov, ki so 1849 bili že v službi. Ali v omenjeni številki se nahaja okoli 30 imen, ki spadajo v „Novolavant“, t. j. sedanje episkopovine v tisti del, ki so ga 1859 odkrušili od Gradaca; v istej so zapopadena tudi imena redovnikov. (Saj je znano, da so ravnokar omenjenega leta škofjo stolico od sv. Andreja v lavantskeji dolini na Koroškem preselili v Maribor. Ob enem so od lavantske škofovine v „Celovec“ odstopili 6 dekanovin koroških, za to pa „Mariboru“ pridružili slovenske kraje ob Muri in Dravi, ki so do tistega časa spadali pod „Gradec“.) Imenik za leto 1849. izkazuje 6 (koroških) + 12 (štajarskih) = 18 dekanovin, 59 + 110 = 169 farã, 11 + 32 = 43 lokalij, 39 + 107 = 146 kapelanij nameščenih in 6 + 7 = 13 praznih, 146 + 291 = 477 duhovnikov po raznih službah, 87.834 + 234.515 = 322.349 katolikov. Te dni razposlani shematizem pa razkazuje: 189 farã, 31 lokalij, 124 kapelanij nameščenih, 66 nenameščenih, duhovnikov-dušeskrbnikov 344, vseh skupaj z onimi po drugih službah 450, 483.076 vernikov.

Konečno še to-le. Neki podravski kmet se je v pričo poročevalca pošalil, rekši, da je v Marenbregu najbolj zdrav kraj; „spričal“ je s tem, ker je pristavil, da še tam nobeden župnik ni umrl. Ne manje dobro zadel je tudi dopisnikov daljni sosed, ki je zbrskal resnico, da v episkopovini lavantskeji živi pet duhovnikov, ki so bili župniki v Slovenjigradu. To so p. n. gg.: Šlander (župnik sedanji), pred njim dr. Šuc, pred istim po vrsti Bosina, Pucher (danes na Koroškem), bisernjak Globočnik. Kje še toliko?

Dnevne novice.

(Presvetli cesar) je o priliki svojega zadnjega bivanja v Miramaru podaril 200 gl. za tržaške reveže.

(Gosp. deželni predsednik baron Winkler) je zbolel za hripo, da mora po zdravnikovem nasvetu nekaj dni ostati v postelji.

(Umrli) je, kakor se nam brzojavlja iz Celja, danes po noči občeznani narodnjak, veleposestnik in bivši starosta „Savinskega Škola“, g. Josip Lipold, star 50 let. Pogreb bode jutri v torek ob 4. uri popoldne v Mozirji. Naj v miru počiva!

(Tretje obletnico) prerane smrti nepozabnega profesorja Frančiška Erjavca so praznovali njegovi častilci v Gorici dne 13. t. m. Pokojnikov svak, g. Fr. Ferfila, je položil na grob krasen venec dišečih vijolic. V samostanski cerkvi v Škofji Loki, kjer se odgojujete rankega siroti, brala se je sv. maša za mir in pokoj njegovi duši.

(Na goriškem ženskem izobraževališču) nadomestuje g. Fr. Gestrin g. prof. V. Spinčiča, ki se je kot deželni odbornik isterski preselil v Poreč.

(Gosp. dr. Fon.) „Obzor“ poroča: Kakor smo izvedeli iz zanesljivega vira, obrnilo se je gosp. dr. Fon-u na bolje ter je upanje, da ozdravi.

(V Gorici) imajo jako prijetno vreme. V okolici cvetó skoraj povsod marjetice in trobentice, hčerke zgodnje pomladi.

(Goriški mestni municipij) je razpisal mesto podtajnika z letno plačo 1500 gl. Oglasilo se je šest prosilcev, od katerih je bil izbran g. Pancrazi. Mestni očetje pa so se skesali, češ, da je plača previsoka. Mestni župan je torej naznanil g. Pancraziju, da bode dobival le 1000 gl. letne plače. Gosp. Pancrazi je vložil tožbo zoper mestni zastop.

(„Temeljni nauk o knjigovodstvu.“) Pod tem naslovom je te dni izšla v založbi g. J. Krajca v Novem mestu 104 strani obsežna knjižica, katero je poleg letnega poročila deške meščanske šole v Krškem spisal g. dr. Romih, učitelj meščanske šole v Krškem. Pisatelj piše v uvodu: Trgovcu, obrtniku, gospodarju in gospodinjji je neobhodno potrebno, da si zapisujejo vse, kar je v zvezi z njihovim poslovanjem. Bolj obširno ko je poslovanje, tem več knjig potrebujemo pri tem zapisovanju. Umno vrejeno zapisovanje imenujemo knjigovodstvo. Ker se je razvilo vse knjigovodstvo iz trgovskega, hočemo najprej govoriti o tem ter priličiti to knjigo-

vodstvo knjigovodstvu obrtniškemu, gospodarskemu in gospodinjškemu. — Spis obsega: 1. Postavne podlage trgovskega knjigovodstva. 2. Nekateri izrazi, ki se rabijo pri knjigovodstvu. 3. Bistvene knjige jednostavnega knjigovodstva. 4. Pomočne knjige jednostavnega knjigovodstva. 5. Praktičen primer iz trgovskega poslovanja. Ne samo šolska mladina, ampak vsak obrtnik in gospodar najde v tej knjižici veliko lepih nauk in navodil. Cena?

(V Reki) bodo pričeli graditi veliki državni kolodvor.

(„Slovenski Pravniki“) ima v 1. letošnji številki nastopno vsebino: 1. Dr. Ferjančič: O načrtu novega kazenskega zakonika. 2. A. Kupljen: O gospodarstvu in njegovih vrstah. 3. Dr. Fr. Zupanec: Iz sodno-zdravniške prakse. 4. O preložitvi naroka po § 13. pravnih novle. 5. Iz pravosodne prakse. 6. Književna poročila. 7. Drobne vesti.

(Domač umetnik.) V dunajskem umetniškem domu je razstavil tudi g. Josip Sturm, profesor v Novem mestu tri svoje slike, in sicer „Ciprese iz okolice goriške“, „Cesta v južnih Tirolih ob mesečini“ in „Jesenska noč“. Slike vzbujajo občno priznanje. Sliko „Ciprese na cesti pri Gorici“ je kupil nadvojvoda Ludovik Viktor.

(Vožnja v Ameriko.) Naš rojak, č. g. Alojzij Plut se je pripeljal v Trst po „Anchorlinie“, ki ima zvezo od Novega Jorka preko Azorskih otokov z Gibraltarjem, Napoljem in Benetkami, in je bil z vožnjo jako zadovoljen. Razmere so ugodne, hrana in postrežba izvrstni. Morje je na tej črti, skoraj vedno v smeri 46° severne širskosti, mirno in ni tako nevarno, kakor po nemških črtah bolj na severu. Vožnja po tej črti iz Trsta v Novi Jork je primeroma nizka.

(Zagrebska nadškofija) šteje 531 duhovnikov. Najstarejši duhovnik je umirovljeni župnik sv. Marka v Zagrebu, opat in doktor g. Stjepan Pogledič, rojen 18. srpana 1802. Nadškofija šteje 1,079.978 katoličanov, 8080 unijatov, 83.996 pravoslavnih, 4301 protestanta ter 9186 židov.

(Prvi slovanski časopis v srednji Aziji.) Od 1. januarja izhaja v Samarkandu politični literarni ruski dnevnik „Ukrajina“. To je prvi srednje-azijski časopis v slovanskem jeziku, ki je postal povsem vsled gradnje velike zakavkaške železnice, na koji je poslednja postaja Samarkand. Vrednik in izdajatelj „Ukrajine“ je znani ruski novinar Fedor Ivanovič Poltoranov.

(Corrigendum.) V sobotni številki se je v prvi „dnevni novici“ vrinila neljuba pomota. Namesto „Laibacher Zeitung“ čita naj se namreč „Laibacher Schu lzeitung“.

Raznoterosti.

— Beryt. Znani kipar Friderik Beer v Parizu, rojen Avstrijanec, je izumil sredstvo, da napravi marmelj tekoč in ga more vlivati, kakor bron. Ta snov se po njem imenuje beryt. V Parizu se je osnovala družba, ki je pred vsem za to iznajdbo pridobila patent vseh evropskih držav. Troški za kipe od beryta presegajo le malo one za mavčaste predmete. Beryt postaja na zraku vedno trši, mavec pa sčasoma razpade; zaradi tega ima nova iznajdba veliko prihodnost posebno gledé okraskov pri palačah in sploh monumentalnih gradbah.

— Lord Robert Cornelis Papier of Magdala. Te dni je umrl ta veteran angleške mornarice. Rodil se je leta 1810 na otoku Ceylonu ter večji del svojega življenja preživel v Indiji. Z osemnajstim letom je stopil v vojaško službo; odlikoval se je pri obsedanji Multana in v bitki pri Gudšeratu ter bil imenovan načelnikom inženrjev v Pendžabu. V kitajski vojski je bil adlatus generala Granta. Leta 1865 je bil imenovan vrhovnim poveljnikom v Bombay-u, dve leti pozneje je bil poveljnik ekspediciji v Abisinijo. Premagal je kralja Teodorja, rešil angleške vjetnike, ter razrušil stolno mesto Magdala. Kralj Teodor se je žalosti ubil, Papier pa je dobil častno meščanstvo Londona, letno plačo 2000 funtov šterlingov in naslov magdalskega barona. Leta 1870 je bil imenovan poveljnikom vse vojske v Indiji, šest let pozneje guvernerjem v Gibraltarju, leta 1882 pa general-feldmaršalom.

— Najbolj strupena kovina je uran. Prof. Robert in prof. Chitteuden sta dognala, da je uran mnogo hujši od arzena in da ima isto strupeno moč v krvi, kakor v želodci.

— Krste na morji. Iz Zadra poročajo: Vsled hudega deževja je potok, ki teče tik mimo zaderskega pokopališča, izstopil, odtrgal obzidje ter preplaval „kraj miru“. Dva dni pozneje, ko je voda vsahnila, dobili so zunaj pokopališča mrtveca, katerega so zopet pokopali. Voda je mnogo krst v morje odnesla in ribiči pripovedujejo, da so na morji srečali že več teh nenavadnih prikaznij.

*) „Mit Anfang des Militärjahres 1849“, torej velja za 1850. Pisatelj.

— Draga slika. Znani ameriški milijonar Kornelij Vanderbilt je od Earla of Dudleya kupil Turnerjevo sliko „Canale grande“ v Benetkah za 20.000 gvinej, t. j. 210.000 gld. našega denarja.

— Dijamantna polja so zopet zasledili v južni Afriki. Kamni, katere tam najdejo, imajo posebno čist ogenj in vodo.

— Rimsko beraštvo. Cesarica Friderika je pred svojim odhodom iz Rima dobila do devetsto beraških pisem. Tamošnji prosjaki navadno pošiljajo taka pisma ob jednom v Vatikan in Kvirinal ter v vseh zagotavljajo svojo politično udanost. Primerilo se je že, da so se naslovi zamenjali, in tako je bral sv. oče, da je najmanj antikrist, kralj pa je moral čuti, da je ropar. Med takimi berači so celo kraljevi uradniki.

— Nov državni kolodvor v Zagrebu. Ogerski trgovinski minister je dne 15. t. m. ogerskemu državnemu zboru predložil načrt o zgradbi novega državnega kolodvora v Zagrebu in glavne delavnice ogerskih državnih železnic. Troški za kolodvor so proračunjeni na 1.000.000, za delavnico pa na 1.400.000 gld.

— Grozna nesreča se je dne 13. t. m. v Tebah pri Požunu pripetila. Soproga nadblagajničarja Chotta se je s štirimi otroci zadržala, ker je njena 10letna hči brez njene vednosti zvečer v peč vložila žrjavico.

— Konkurzi. Na Dunaji je konkurz napovedala manufakturna tvrdka Leopold Schwarz s 115.000 gld. dolgov. V Bruslju je s 60 milijoni ustanovljeni „Comptoir Industriel Belge“ ustavil plačila.

— Fotografija — dokazilo. Lastniki nekaterih hiš ob novem Themse-predoru v Londonu so vložili tožbo zoper graditelja predora zaradi odškodnine, ker so hčaji njihove hiše vsled te nove stavbe dobile razpoke. Tožence je pri dotični obravnavi pokazal fotografije dotičnih hiš, ki so dokazale, da so imele tudi poprej enake razpoke. Tožnik je sevda propadel.

— C. in kr. armada broji po šematizmu za l. 1890. enega feldmaršala (nadvojvodo Albrehta), 33 nastavljenih feldcajmajstrov in generalov konjice, 88 nastavljenih feldmaršallajtenantov, 139 nastavljenih generalmajorjev, 348 nastavljenih polkovnikov, 13 nenastavljenih feldcajmajstrov in generalov konjice, 15 nenastavljenih naslovnih feldcajmajstrov in generalov konjice, 108 nenastavljenih feldmaršallajtenantov, 83 nenastavljenih naslovnih feldmaršallajtenantov, 124 nenastavljenih generalmajorjev, 152 nenastavljenih naslovnih generalmajorjev, 419 nenastavljenih polkovnikov in 143 nenastavljenih naslovnih polkovnikov.

Telegrami.

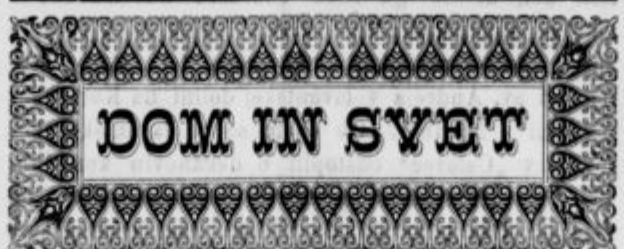
Dunaj. 19. januarija. V današnji spravi obravnavi, ki je trajala od polu 11. do polu jedne ure, sestavil se je zapisnik, katerega so podpisali udeleženci. Grof Taaffe se je vsem zahvalil, osobito knezu Schönburgu, ter zaključil obravnave. Pogodba se bode kluboma objavila dne 26. januarija v Pragi, v listih pa 27. t. m.

Zagreb. 19. jan. Dr. Frank je umaknil svojo kandidaturo za župana; izvolitev dr. Amruša je zagotovljena.

Turin. 19. januarija. Pogreb vojvode Aosta bode v sredo.

Madrid. 20. januarija. Kralju se obrača na bolje. Alonzo Martinez se je trudil ves dan, da bi sestavil kabinet, ker pa ni jednosti med disidenti večine in Sagastovimi prijatelji, bode nemogoče spravno ministerstvo.

Madrid. 20. januarija. Alonzo Martinez je odklonil nalogo, da sestavi kabinet. Kraljica je zopet to nalogo izročila Sagasti.

III. letnik, ima v svoji 1. številki nastopno vsebino: „V cerkniškem jezeru.“ (Balada. Po narodni pravljici. Zložil J. Gostin.) — „Enaki in različni poti.“ 1. Božji volem. (Studija. Spisal † J. Ogrinec) — „Sestra Vincencija.“ (Povest. Spisal. Pavel Juternik.) „Selska slika.“ (Spisal Podgoričan.) — „Kurent.“ (Po narodni pripovedki zložil A. H.) — „Šentjanževac.“ (Zložil A. H.) — „Pisma iz slovanskih krajev.“ — „Domovini.“ (Zložil J. —ek.) — „Alegorija.“ (Zložil J. —ek.) — „Črtice o rokovnjačih.“ (Spisal Josip Benkovič.) — „Schopenhauer.“ (Slika iz novejšje modroslovne in kulturne zgodovine. Spisal dr. Fr. Lampe.) — „Nekaj porabnih mislij o slovenščini v govoru in pismu.“ (Piše France S. Lekše.) — „Čutno predstavljanje, pa mišljenje in zakoni mišljenja“ (Modroslovna razprava Piše dr. Ivan Svetina.) — „Slovstvo.“ — „Cvetje in sad.“

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v bar.
		zrakomera v mm	toplomera po Celsijju			
18	7. u. zjut.	742.2	-4.8	brezv.	megla	0.0
	2. u. pop.	740.2	-2.6	"	"	
	9. u. zveč.	738.9	-5.5	"	"	
19	7. u. zjut.	737.9	-8.8	sl. svzh.	megla	0.00
	2. u. pop.	736.2	-0.8	sl. zap.	jasno	
	9. u. zveč.	736.3	2.6	sl. svzh.	oblačno	

Srednja temperatura obeh dni -4.3°, in -2.3° za 2.3° in 0.3° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

20. januarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	87 gld. 90 kr.
Srebrna " 5% " 100 " " 16 %	88 " " "
5% avstr. zlata renta, davka prosta	109 " 50 "
Papirna renta, davka prosta	101 " 50 "
Akcije avstr.-ogerske banke	934 " " "
Kreditne akcije	319 " 90 "
London	118 " 20 "
Srebro	" " "
Francoski napoleond.	9 " 39 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 57 "
Nemško marke	57 " 80 "

Št. 761.

Razglas.

(3-1)

Pobiranje pasjega davka za leto 1890. pričelo se je s l. januarjem in je plačati ta davek v okrožju ljubljanskega mesta od vsacega psa izimši one, kateri so za varstvo neobhodno potrebni. Lastniki psov naj si najpozneje

do 1. februarja 1890. leta

preskrbijo letošnje marke, katere dobé pri mestni blagajni proti plačilu 4 gld. a. v.

Z ozirom na § 14 izvršilne naredbe o pobiranju pasjega davka se vsi lastniki psov opozarjajo, naj o pravem času vplačajo takso, ker bode konjač od 1. februarja letos počenši vse one pse polovil, kateri se bodo na ulicah nahajali brez letos veljavne marke.

Mestni magistrat ljubljanski,

dne 13. januarija 1890.

Naznanjam uljudno, da sem svojo

odvetniško pisarno

v Novem mestu
v hiši g. AUG. LUSER-ja odprl.

Novomesto sredi januarja 1890.

Dr. J. SCHEGULA.

(7-1)

Izdajatelj: Matija Kolar.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Tržne cene v Ljubljani

dne 18. januarija.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 66	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	5	Surovo maslo,	90
Ječmen,	4 55	Jajce, jedno	2 1/2
Oves,	3 10	Mleko, liter	3
Ajda,	—	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	5	Telečje	56
Koruza,	4 55	Svinjsko	52
Krompir,	3 30	Koštranovo	32
Leča,	12	Pišanec	50
Grah,	10	Golob	18
Fižol,	8	Seno, 100 kgr.	2 32
Maslo,	1 05	Slama,	2 50
Mast,	64	Drva trda, 4 mtr.	7 15
Špeh svež,	54	" mehka,	4 30

Oecilija Bergant naznanja v svojem in v imenu sorodnikov prežalostno vest vsem prijateljem in znancem, da je Bogu vsegamogočnemu dopadlo gospo

HELENO FAJENC roj. CIGLER,

posestnico in vdovo zemljiškega knjigovodje,

sinoči ob 9 1/2 uri po dolgem in hudem trpljenju, prevideno s sv. zakramenti za umirajoče v 81. letu njene dobe poklicati v večno življenje.

Truplo predrage pokojne bode v torek dne 21. januarja ob 10. uri dopoldne iz lastne hiše na Glavnem trgu v Kamniku na gróbe v Zaleh prenešeno in ondi položeno k večnemu počitku.

Zadušne sv. maše se bodo brale v več cerkvah.

Ranjo priporočamo v blag spomin.

V KAMNIKU, dne 19. januarija 1890.

Pevci, učitelji, pridigarji ohranijo si bijo katranove pastile lekarja Piccoli-ja v Ljubljani. Škatljica 25 kr. Vnanja naročila izvršujejo se z obratno pošto. (7)

Cvet proti protinu po dr. Maliči,

1 steklenica 50 kr.,

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, otokline, otrpnele ude in kite itd., malo časa če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Dobiva se v (6)

Schuhmarte.

lekarni Trnkóczy

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan s prvo pošto.

Št. 23 025.

Razglas.

(1)

Vsled sklepa občinskega sveta deželnemu stolnemu mestu Ljubljani z dne 30. decembra 1889, se javno naznanja, da se **sme ob sejmskih dnevih po Dolgih ulicah voziti in živino goniti le na jedno stran in sicer od Dunajske ceste proti Kolodvorskim ulicam.**

Vozniki in gonjači živine se opozarjajo, da se tega reda držé, sicer bi jih **zadela globa v znesku od 5 gld. do 20 gld.**

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dne 4. januarija 1890.

Podpisani useja si čestito občinstvo opozarjati na **fine**

pustne krofe

kateri se bodo dobivali ves predpustni čas vsak dan pri podpisnem.

Tudi opozarjam na najfinejše vsak dan sveže

sladne pekarije.

Jakob Zalaznik
na Starem trgu št. 21. (1-2)

Pustni krofi!

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.